INFORMACJA, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań, hol główny, tel.: 61 626 66 66; fax 61 626 67 44, e-mail: kancelaria@umww.pl

Marszałek pożegnał Pułkownika Górskiego

Marszałek Marek Woźniak w poniedziałek 10 października pożegnał Pułkownika Jana Górskiego, Prezesa Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Wielkopolska.

W poniedziałek 10 października na cmentarzu junikowskim w Poznaniu odbył się pogrzeb Płk. Jana Górskiego, pseudonim „Rzędzian”, wieloletniego Prezesa Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Wielkopolska. W uroczystości wziął udział Marek Woźniak, Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Przypomnijmy, że w kwietniu Pułkownik Górski obchodził swoje setne urodziny. Marszałek Marek Woźniak, złożył wtedy życzenia Jubilatowi.

- Sto lat to wybitne osiągniecie, wybitne osiągnięcie pięknego człowieka. Bohatera, osoby, dla której jesteśmy pełni szacunku i wdzięczności. Szacunku dla życia, które było pełne zagrożeń. Tyle razy Pan Pułkownik ocierał się o śmierć, tyle cierpień musiał znieść, zwłaszcza w więzieniach, w których przebywał przez tak długi czas. Wydawałoby się, że ktoś, kto ma takie doświadczenia za sobą, będzie osobą zgorzkniałą i nastawioną do świata z dystansem. Tymczasem Pan Pułkownik jest zupełnym zaprzeczeniem tych życiowych doświadczeń. To osoba niezwykle pogodna, ciepła, otwarta. To szczególnie ważne, zwłaszcza w kontakcie z młodym pokoleniem, któremu przekazuje wartości narodowe i historyczne – mówił Marszałek.

Marek Woźniak podkreślał, że częścią wielkiego dorobku Płk. Jana Górskiego jest także pomnik Polskiego Państwa Podziemnego i AK w Poznaniu. To właśnie przed tym pomnikiem regularnie Wielkopolanie gromadzą się z okazji kolejnych rocznic powstania Polskiego Państwa Podziemnego, które współorganizują Samorząd Województwa Wielkopolskiego i Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej Okręg Wielkopolska.

Pułkownik Jan Górski urodził się 15 kwietnia 1922 r. w majątku Jagnin w powiecie opatowskim. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Strzyżowicach uczęszczał do gimnazjum i liceum w Sandomierzu.

Maturę zdał na tajnych kompletach w 1942 roku. W tym samym roku został zaprzysiężony w Związku Walki Zbrojnej, w którym pełnił funkcję łącznika. Został wówczas skierowany także na kurs podchorążych, który ukończył w marcu 1943 roku otrzymując stopień kaprala podchorążego. W maju 1943 został ranny, a po wyjściu ze szpitala skierowany został do działań dywersyjnych najpierw do podobwodu Ćmielów, a następnie w styczniu 1944 do oddziału dywersyjnego Komendy Obwodu Opatów "Barwy Białe". W oddziale pełnił funkcję dowódcy drużyny. Oddział wszedł w skład 2 Pułku Piechoty Legionów AK jako 5. kompania. W 1944 roku awansował na stopień plutonowego podchorążego, pełnił także funkcję dowódcy plutonu.

Po wkroczeniu wojsk radzieckich do Polski, w styczniu 1945 roku został aresztowany. Po ucieczce z aresztu UB w Ostrowcu nadal prowadził działalność konspiracyjną. W maju 1945 roku przewożąc broń wpadł w zasadzkę i ponownie został aresztowany przez UB w Ostrowcu. Po utworzeniu Rządu Jedności Narodowej został zwolniony, ale otrzymał nakaz opuszczenia tamtych terenów. Wyjechał wraz z ojcem do Szczecina i rozpoczął pracę w Zarządzie Wodociągów Miejskich. Wspólnie z innymi kolegami z wojennej konspiracji wstąpił do Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”. W kwietniu 1946 został ponownie aresztowany i po kilku miesiącach zwolniony po wszczęciu głodówki.

Wyjechał do Poznania, gdzie najpierw studiował w Akademii Handlowej, a następnie w Akademii Medycznej.

W kwietniu 1949 roku ponownie został aresztowany i przewieziony do Kielc, gdzie wraz z szesnastoma innymi kolegami z oddziału „Barwy Białe” został oskarżony o bandycką działalność w Armii Krajowej i współpracę z Niemcami. Po brutalnych przesłuchaniach, za odmowę podpisania wymuszonych zeznań został na 10 dni umieszczony w karcerze. Po trwającym pół roku śledztwie w pokazowym procesie został skazany na karę śmierci. Na wykonanie wyroku czekał w celi śmierci. Karę śmierci zamieniono na dożywocie na początku 1951 roku po zeznaniach dwóch Żydówek, które uratował z likwidowanego getta. W grudniu 1957 roku w następstwie nadzwyczajnej rewizji i zmianie wyroku został zwolniony.

Powrócił do Poznania, gdzie po zakończeniu studiów pracował do 1964 roku. Wyjechał do Strzelec Opolskich, następnie do Kędzierzyna Koźla. Do Poznania wrócił w 1981 roku i podjął pracę jako lekarz zakładowy Spółdzielni Krawieckiej "Moda". W 1981 roku wystąpił do Sądu Apelacyjnego w Kielcach o nadzwyczajną rewizję procesu, w wyniku którego został całkowicie uniewinniony ze stawianych mu zarzutów.

Od 1989 roku współtworzył Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej. W związku przez 9 lat był prezesem Środowiska "Jodła", a następnie Prezesem Okręgu Wielkopolska.

W 2009 roku Płk. Jan Górski otrzymał odznakę honorową "Za zasługi dla województwa wielkopolskiego".




"DO WIECZNOŚCI ZABIERASZ
TWOJA
TYLKO TYLE ILE
DUSZA"










JAN
GÓRSKI
1922 - 2022




ŚP
JAN
GÓRSKI
LAT 100





Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie